

ದುಡಿಮೆಗಿಳಿದಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಗತಿಯೇನು? ಅದೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಿ, ತಮ್ಮದೇ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರಣೆ, ಮಾನವೀಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಈ ಜನ ಹೇಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಾರು?

ನಲವತ್ತರ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಪವಿತ್ರ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ತಾನೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಗಟ್ಟಿ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು. ಆಕೆಯ ಒಳಗುಡಿಗಳು, ಬೇಗುಡಿಗಳು ಆಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ ಟಿ.ವಿ. ಸ್ಟುಡಿಯೋಗಳಲ್ಲಿ ಕೂತು ತೀರ್ಪು ಹೇಳುವ, ಅವರೊಂದಿಗಿರಬೇಕಿತ್ತು, ಇವರೊಂದಿಗಿರಬೇಕಿತ್ತು ಎಂದು ಠರಾವು ಹೊರಡಿಸುವ, ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕೈದು ಮಂದಿಯ ಮುಂದೆ ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮೈಕ್ ಹಿಡಿಯುವ ಮಂದಿಗೆ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಯಾಗುವ ಚಪಲವಾದರೂ ಯಾಕೆ ಬೇಕು?

ಸಂಬಂಧಗಳು ಅನ್ನೋದೇ ಒಂದು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಲೋಕ. ಅದರ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಅಪವಿತ್ರ, ಅನೈತಿಕ ಅನ್ನೋದೆಲ್ಲಾ ಅಸಮಂಜಸ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವಿವೇಕ ಕೂಡ. ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದುಹೋಗಲು ಸಡಿಲಾಗಿರುವ ಒಂದು ತಂತು ಸಾಕು, ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಸೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೂಡ. ಹಾಗಾಗಿ ತೀರಾ ಸರಳವಾಗಿ ಇದು ತಪ್ಪು, ಇದು ಸರಿ ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಪ್ಪು, ಬಿಳಿಗಳ ನಡುವಿನ ಗ್ರೇ ಶೇಡ್ ತುಂಬಾ ತೆಳುವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದದ್ದು. ಅನೇಕ ಸಲ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ಎದ್ದುಬರುವಲ್ಲಿ ಕಾಡಿದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ, ಅಸಹಾಯಕತೆಗಳು ಮೂರನೆಯವರಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು 'ತಪ್ಪು' ಎಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಬಹುತೇಕ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸರೇ ಇರುವ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ರಣಕೇಸಿಯನ್ನು ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಅವರೆಲ್ಲರಿಂದಲೂ

ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಪದೇ ಪದೇ ಪ್ರಸಾರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಬ್ರೇಕಿಂಗ್ ನ್ಯೂಸ್, ಸಿನಿಮಾ-ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರ ಮುಖ ಟಿ.ವಿ.ಯ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೋ ಅಪರಾಧಗಳಂತೆ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಕೊಲೆಗಾರರಂತೆ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳ ಮಾನಸಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಅದು ಎಂತಹ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು? ಈಗಿನ್ನೂ ಅಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿರುವ ಅವರು ನಾಳೆ ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಇದೇ ಸಮಾಜವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಯಾವೆಲ್ಲಾ ಅಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ತೆರಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು?

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒತ್ತಡದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಅಡ್ರಿನಾಲಿನ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಟಿಸೋಲ್ ನಂತಹ ಹಾರ್ಮೋನುಗಳನ್ನು ದೇಹವು ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸ್ಪೋಟಗಳಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಾವು ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ವಿಜ್ಞಾನ. ಆದರೆ ಇದು ಪದೇ ಪದೇ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ, ಒತ್ತಡದ ಹಾರ್ಮೋನುಗಳಿಗೆ ವಿರಾಮವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಧಿಕ ರಕ್ತದೊತ್ತಡ, ಹೃದ್ರೋಗ, ನಿದ್ರಾಹೀನತೆ, ನಿದ್ರಾಭಂಗಗಳು, ಖಿನ್ನತೆ, ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಋಣಾತ್ಮಕ ದೃಢಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕರಾಳ ನಾಳೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಉತ್ತರದಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲವಾಗಿ ಬೆಳಗಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಯಂತ್ರ ಮಾನವರಂತೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ, ಭಾವಗಳಿಗೆ ಅತೀತರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಕಾರಣಕರ್ತರಾಗಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಕನಿಷ್ಠ ಮಾನವಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ನಾವು ಈ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ

ವಿನನ್ನು ಮರಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಬುಲ್ಲಿ ಬಾಯ್' ಎನ್ನುವ ಟ್ರಾಪ್ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಜುಲೈಯಲ್ಲಿ 'ಸುಲ್ಲಿ ಡೀಲ್' ಎನ್ನುವ ಟ್ರಾಪ್ ಅನ್ನು ಗಿಟ್ ಹಬ್ ಮೂಲಕ ಹೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದು 'ಸಾಂಕೇತಿಕ ಹಿಂಸಾಚಾರ'ದ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದು - ಅದರಲ್ಲಿ ಸೋಶಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿರುವ, ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತ ಸ್ಥರದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಹಿಳೆಯರ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು 'ದಿನದ ಡೀಲ್' ಎಂಬಂತೆ ವರ್ಚುವಲ್ ಆಗಿ ಹರಾಜಿಗಿಟ್ಟು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹಣಿಯುವ ಅತ್ಯಂತ ಅಮಾನವೀಯ ಮತ್ತು ಕ್ರೂರ ದೌರ್ಜನ್ಯವದು.

ವಿಪರ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ ಆ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಗಳೆಂದು ಪೊಲೀಸರ ವಶಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಯುವಭಾರತದ ರಾಯಭಾರಿಗಳಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವಕರು ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಮತ್ತು ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಅನ್ನು ಆನ್‌ಲೈನ್ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟು ಆತಂಕಕಾರಿ ವಿಚಾರವೋ ಅಷ್ಟೇ ಆತಂಕಕಾರಿ ವಿಚಾರ, ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಾಗ ತಣ್ಣನೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡುವ ಸಮಾಜದ ನಡೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದೇ ಆದರೆ ಇಂತಹ ಆಘಾತಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿರಬೇಕು, ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿಯಾದರೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಥವಾ ಟ್ವಿಟರ್, ಇನ್‌ಸ್ಟಾ, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್‌ನಂತಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿರಲೇಬಾರದು ಎಂಬಂತಿರುತ್ತದೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಾಂಕೇತಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಮೌನವಾಗಿ ಸಮತಿಯ ಮುದ್ರೆ ಒತ್ತಿದಂತೆ ಅನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೇನೋ?

ಬುಲ್ಲಿ ಬಾಯ್, ಸುಲ್ಲಿ ಡೀಲ್‌ಗಳಿದ್ದು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ನೇರ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಹಿಂಸೆಯಾದರೆ ಸುದ್ದಿಯ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಪರೋಕ್ಷ ಹಿಂಸೆ. ಇಂತಹ ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳನ್ನು ನಾವಿನ್ನೂ 'ಕ್ಯೂಲ್' ಎಂದು ತಳ್ಳಿಹಾಕುತ್ತಲೇ ಹೋದರೆ, ಮಹಿಳೆಯರು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕಿರುವುದಕ್ಕೂ ಕಂದಾಯ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಎದುರಾದರೆ ಸೋಲುವುದು ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಮಾಜವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜನಾಂಗವೇ ಇಡಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ಸೋಲುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in